

Een wandeling door het Stadhuis

20ste nummer in een reeks informatiebrochures voor de Oostendse bevolking (gegevens op 02 juli 2001), een uitgave van het Archief ism de Voorlichtingsdienst, tel. 059/80.55.00, fax 059/80.30.96
e-mail : voorlichtingsdienst@oostende.be

Inhoud

Inhoud.....	1
Het Stadhuis.....	2
Gemeenteraadszaal.....	3
Alice Freyzaal.....	5
Collegezaal	7
Gang voorgebouw eerste verdieping.....	8
Hall en trappenhuis voorgebouw.....	9
Gang voorgebouw tweede verdieping	10
Gangen administratief blok.....	10
Antonyzaal.....	11
Chambonzaal.....	13
Eysselinckzaal.....	15
Oostendse burgemeesters sedert 1401 tot op heden.....	17
Bronnen	20
Illustraties.....	20
Colofon	20

Het Stadhuis

Het huidige Stadhuis is het zevende in de geschiedenis van Oostende.

Het eerste stadhuis stond in het oude Oostende dat volledig in zee is verdwenen. Het tweede stadhuis dateert van 1418 en situeerde zich in de nieuwe stad, ongeveer aan de noordkant van het huidige Wapenplein. Dit stadhuis werd verwoest en heropgebouwd ca. 1500. Na het Beleg

van Oostende (1601-1604) werd het vierde stadhuis gebouwd aan de overkant van het marktplein, ongeveer op de huidige locatie van het Feest- en Kultuurpaleis. In 1706 werd het stadhuis opnieuw verwoest, ditmaal tijdens een belegering door de Engelsen. In 1711 werd het vijfde stadhuis opgetrokken. Een ingrijpende verbouwing volgde in 1886, zodat het gebouw bestempeld

wordt als het zesde stadhuis. Tijdens de bombardementen van 27 op 28 mei 1940 werd het stadhuis volledig verwoest. Het huidige, zevende stadhuis werd opgetrokken op het derde dok, dat in 1948 was gedempt.

Het Stadhuis dateert van 1956. Architect Victor Bourgeois onderscheidde in het Stadhuis drie delen : aan de zijde van het Mercatordok bevinden zich de staatsiezen en de kabinetten van het College van Burgemeester en Schepenen. Evenwijdig daarachter bevinden zich de kantoren van de stedelijke diensten. De beide vleugels zijn verbonden door een soort sluis waarin eveneens stedelijke diensten zijn gehuisvest.

Het Stadhuis bestaat uit een skeletbouw van gewapend beton die rust op 482 palen. De onderbouw en dagkanten zijn van blauwe kalksteen van Visé. Voor de gevels gebruikte men witte Portlandsteen en voor het raamwerk brons.

Vanaf 1961 werd het Stadhuis volledig in gebruik genomen.

Gemeenteraadszaal

(1ste verdieping)

Tegen de achterwand van de gemeenteraadszaal hangt een reproductie van een kopergravure van Robert Daudet, fils naar het schilderij met zicht op de haven de stad Oostende uit 1781 van de Antwerpse marineschilder Frans-Balthasar Solvijns (1760-1824). Het schilderij werd vervaardigd in opdracht van de landvoogden Marie-Christine van Oostenrijk en haar gemaal Albert-Casimir. Het hing tot aan het vertrek van de landvoogden - op de vooravond van de Franse revolutie - in hun paleis in Laken (het huidige koninklijke paleis).

De zijwanden van de Gemeenteraadszaal zijn versierd met grote schilderijen van burgemeesters van Oostende. Ze zijn vervaardigd door Emile Bulcke (Oostende, 1875 – Schaarbeek, 1963) behalve het laatste schilderij van Julien Goekint dat van de hand van Jef Seynaeve (° Oostende, 1945) is. Reeds voor de oorlog schilderde Bulcke voor het stadsbestuur de portretten van burgemeesters na overlijden, ter aanvulling van de bestaande portrettengalerij in het toenmalige stadhuis op het Wapenplein. In de oorlog ging de volledige verzameling in de vlammen op. In de jaren 1950 kreeg Bulcke de opdracht om de burgemeestersportretten te reconstrueren. Bulcke schilderde alleen portretten van die burgemeesters van wie hij nog betrouwbaar iconografisch materiaal kon vinden. Vandaar dat nogal wat oudere burgemeesters ontbreken in die galerij.

Deze portretten hangen nu in de raadszaal :

- ✓ Jacques Chevalier, van 07.10.1641 tot 20.09.1644
- ✓ Arnoud Hoys, van 14.09.1761 tot 30.10.1778
- ✓ Auguste Wieland, van 01.07.1797 tot 29.07.1798
- ✓ Thomas Blake, van 20.01.1801 tot 25.04.1805
- ✓ André Van Iseghem, van 24.05.1788 tot 20.06.1794 en van 25.04.1805 tot 09.08.1814
- ✓ Charles Delmotte, van 09.08.1814 tot 22.05.1821
- ✓ Jean-Baptiste Serruys, van 21.08.1821 tot 13.11.1830
- ✓ Jean-Baptiste Lanszweert, van 13.11.1830 tot 12.10.1836
- ✓ Henricus Serruys, van 12.10.1836 tot 12.31.1861
- ✓ Jean-Ignace Van Iseghem, van 01.01.1861 tot 21.02.1882
- ✓ Charles Janssens, van 31.05.1882 tot 04.09.1887
- ✓ Jacques Montangie, van 25.09.1888 tot 29.04.1892
- ✓ Alphonse Pieters, van 07.10.1892 tot 30.05.1912
- ✓ Augustus Liebaert, van 25.07.1912 tot xx.06.1919
- ✓ Edouard Moreaux, van 07.01.1920 tot 18.05.1940
- ✓ Henri Serruys, van 18.05.1940 tot 21.10.1941 en van 09.09.1944 tot 25.1.1952
- ✓ Louis Vandendriessche, van 26.06.1952 tot 09.01.1953
- ✓ Adolphe Van Glabbeke, van 10.01.1953 tot 06.02.1959
- ✓ Jan Piers, van 07.02.1959 tot 15.10.1980
- ✓ Julien Goekint, van 07.11.1980 tot 07.05.1997

Alice Freyzaal

(1ste verdieping)

Alice Frey werd geboren in Antwerpen op 25 juni 1895. In haar jeugd bracht ze haar vakanties door bij familie in Oostende, waar ze o.a. kennismakte met James Ensor. In 1922 huwde ze met kunstschilder, kunstcriticus en kunsthistoricus Georges Marlier die haar een introductie gaf in de kunstwereld. Het grootste deel van haar leven bracht Alice Frey door in Antwerpen en Brussel om pas op 73-jarige leeftijd naar Oostende te verhuizen. Ze overleed in Oostende op 30 augustus 1981.

Van 1917 tot 1919 volgde ze cursussen aan de Academie voor Schone Kunsten in Antwerpen : schilderen bij Juliaan de Vriendt en tekenen bij Félix Gogo. In 1919 was ze samen met J. Minne, B. Claessens, W. Koninckx, G. Marlier, R. Vaes en R. Avermaete stichtend lid van het tijdschrift Lumière dat de moderne kunsttendensen wilde propageren. Ze trok zich echter al spoedig terug en stichtte samen met o.a. M. van Essche en P. Neuhuys "Ça ira". Na haar huwelijk in 1922 werd haar huis een trefpunt van eigentijdse kunstenaars, o.a. P. van Ostaijen, H. Daeye en F. Jaspers. Voor het overige verliep haar leven vrij rimpelloos. Ze reisde vaak en nam deel aan talloze tentoonstellingen in alle grote Belgische steden en in het buitenland. Via haar contacten met de kunstwereld, o.a. via haar echtgenoot, kon Alice Frey haar werk vanuit een bevoorrechte positie voorstellen.

Alice Frey liet een zeer omvangrijk maar erg ongelijk oeuvre na. Ze beoefende vele genres : portret, stillevens, landschap, naakt, maar vooral het fantaisistische genretafereel met figuren. Na een beginfase waarin ze experimenteerde met abstract werk en expressionisme, ontwikkelde ze haar eigen stijl : luchtige gratuite droomwerelden, bevolkt met bevallige meisjes en vrouwen, clowns, pierrots, ballerina's, engelen en duivels. Doorheen al die optimistisch gestemde werken vinden we bloemen, hondjes, waaiers en maskers als constante elementen terug.

Haar werk is een duidelijke combinatie van de stijlen van James Ensor, Edgard Tytgat en Marc Chagall met haar eigen onschuldige wereldvisie. Haar oeuvre wordt gekenmerkt door een bekoorlijkheid die op velen een fascinatie blijkt uit te oefenen.

Als dank voor een belangrijke gift werd de trouwzaal naar haar genoemd en werden er 13 van haar werken opgehangen. Ze geven een duidelijk beeld van de diverse genres die ze beoefende. Het grote werk dat centraal hangt en een bruidspaar voorstelt met twee bruidskindjes is echter niet van haar hand. Het gaat om een vergroting van een veel kleiner werk dat aan de ingang hangt. Op haar uitdrukkelijk verzoek en onder haar supervisie kopieerde Dirk Michiels, leraar aan de stedelijke Kunstacademie van Oostende dit werk in 1975 op groot formaat. De overige werken zijn "Idylle op het staketsel", "Vismarkt", "Interieur te Oostende", "Waterski", "Dame in geel", "De vedette en haar geliefden", "Zeemeerminnen", "Jong paar voor de zee", "Carnaval", "Het gekostumeerd feest", "Verliefden voor de zee", "La belle et la bête" en "Bruidspaar".

Bij testament legateerde ze nog een aantal van haar schilderijen, aquarellen en tekeningen aan het Museum voor Schone Kunsten van Oostende.

Collegezaal

(1ste verdieping)

De Collegezaal zelf is vrij sober uitgerust. Naast de portretten van het vorstenpaar is over de hele wand, incl. de deur, een fotomozaïek aangebracht. De luchtfoto op schaal 1/25.000 dateert van 1971 en toont een beeld van Oostende en de omliggende kustgemeenten.

De gekleurde stippellijnen zijn de grenzen van de vroegere gemeenten die in 1970 fuseerden met Oostende. Door de vele stadsuitbreidingen die nadien plaatsvonden (verkavelingen, nieuwe industrieterreinen, uitbreiding luchthaven, aanleg autosnelweg naar Duinkerke en het hinterland,...) heeft deze luchtopname een historisch waarde gekregen.

In november 2000 werd een actuele luchtfoto op dezelfde schaal aangebracht.

Gang voorgebouw eerste verdieping

Via de centrale hall op de eerste verdieping leiden twee grote doorgangen naar een lange gang waar zich de kabinetten van het College van Burgemeester en Schepenen bevinden en de Collegezaal.

In de gang hangt uitsluitend grafiek van hedendaagse Oostendse kunstenaars : Roland Devolder, Steven Devolder, Willy Bosschem, Danny Bloes, Jef Van Tuerenhout, Marc Van Loo, Benny Simoens, ... Het aanbod wisselt af en toe. De namen van de kunstenaars zijn met discrete kleefletters op het glas van de omlijsting aangebracht.

De sculptuur helemaal achteraan in de gang heet "Rood sculptuur Equa Trio 49" en is in roos gelakt plaatstaal. Ze dateert uit 1972 en is van de hand van de Belgisch-Canadese beeldhouwer Pierre Heyvaert (Lebbeke, 1934 - Montreal, 1974).

Tegen de wand aan de Collegezaal hangt een grote gravure van Oostende uit de 18de eeuw. Daarnaast hangt een scheepsklok met als tekst "Godetia 13.6.1980". Het is een aandenken geschonken aan de stad bij het aanvaarden van het peterschap over het bevoorradingschip "Godetia".

Hall en trappenhuis voorgebouw

In de hall van de schepenboden op de eerste verdieping bevinden zich twee kunstwerken :

- de Zeemeermin aan de muur in koper is afkomstig van de buitengevel van het Oostendepaviljoen tijdens Expo '58 in Brussel. Ontwerper is Jo Maes (Bredene, 1923), uitvoerder August Michiels (Sint-Amandsberg, 1922).
- de sculptuur in hout en koper (Meeuwen op het staketsel) is een werk van Roger Pintens (Schelle, 1931) die het schonk als compensatie voor tentoonstellingsfaciliteiten in het Feest- en Kultuurpaleis in de jaren 1980.

In het trappenhuis tussen de eerste en de tweede verdieping hangt "Winterlandschap" van Gaston Theunynck (Esen, 1900 - Diksmuide, 1976). Deze "schilderende landbouwer" met zijn expressionistische landelijke taferelen was een echte hype in de jaren 1960 en 1970. Hij signeerde zijn werken met een gestileerde ploeg.

Gang voorgebouw tweede verdieping

In de hall op de tweede verdieping hangt "Nieuwvorm" aan de muur, een monumentaal lyrisch abstract schilderij van Geo sempels (Lubbeek, 1926 - Vilvoorde, 1990).

In de gang van het voorgebouw op de tweede verdieping hangt grafiek van Louis Collet (Jette, 1930) en Marthe Velle (Oostende, 1907 - Lillois-Witterzee, 1994). Beide kunstenaars schonken een ruime keuze uit hun grafisch oeuvre aan het Museum voor Schone Kunsten. Een selectie daaruit is hier te zien. Het werk van Collet zijn voornamelijk natuurimpressies, dat van Velle zijn verregaand-experimentele non-figuratieve etsen.

Gangen administratief blok

De gangen op alle verdiepingen zijn gedecoreerd met zeefdrukken uit een kunstdrukalbum "50 kunstenaars" van drukkerij Bekascreen uit 1977. De uitgave werd gdrukt op 250 exemplaren. Het album bevat werken van o.a. Luc Hoenraet, Emile Hoorne, Pal Horvath, Renaat Ivens, Josette Janssens, marie-Rose Lannoy, Walter Leblanc, Lismonde, Jean-Pierre Lowie, Frank Maieu, paul Mara en karel Moerman. De namen van de kunstenaars zijn met discrete kleefletters op het glas van de omlijsting aangebracht.

Antonyzaal

(benedenverdieping)

Maurice Antony werd geboren op 9 juni 1883 in Ieper. Samen met zijn twee jaar jongere broer Robert, zou hij één van de belangrijkste fotografen worden van de 20ste eeuw.

De liefde voor het fotograferen had Maurice van thuis meegekregen : zijn ouders hadden een fotowinkel. Terwijl zijn vader vooral het commerciële voor zijn rekening nam, legde zijn moeder, een tante van kunstschilder Constant Permeke, zich vooral toe op portretfotografie. Maurice en Robert gingen hun activiteiten echter al snel diversifiëren. De jonge en ambitieuze Maurice verliet de fotostudio en nam met

succes deel aan fotowedstrijden in binnen- en buitenland. Vooral zijn experimenten met licht vielen op.

Tijdens de Eerste Wereldoorlog week de familie uit naar Frankrijk maar Robert Antony bleef in deze periode actief als oorlogsfotograaf. Na de oorlog vestigde de familie zich uiteindelijk in Oostende, dat op dat moment een levendige, mondaine badplaats was die niet uitsluitend van toerisme leefde, maar waar ook de visserij, de scheepsbouw en vele andere activiteiten bijdroegen tot een toenemende welvaart.

In de lijn van hun activiteiten net voor en tijdens de oorlog legden de Antony's zich toe op fotoreportages in opdracht van particulieren, kranten of de Stad. Oostende was indertijd het gedroomde decor voor fotosafari's : pleisterplaats van de koninklijke familie, de beau monde op de Wellingtonrenbaan en bij Kursaaevenementen, de glamour van de stilaan verdwijnende belle-epoquewereld, de hard labeurende vissers rond vismijn en kaai, de steeds wisselende Noordzee. Ze legden zich ook toe op particuliere opdrachten voor winkels, bedrijven en verenigingen. In scheepskringen stonden ze bekend als scheepsportretisten. Hun foto's werden door kranten en tijdschriften in binnen- en buitenland gepubliceerd. De Antony's speelden ook handig in op de groeiende vraag naar prentbriefkaarten.

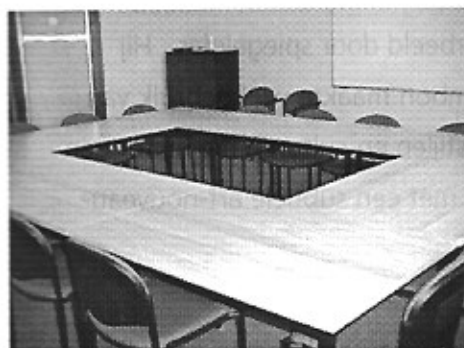
Maurice legde zich toe op de kunstfotografie. Hij onderhield contacten met zijn neef Constant Permeke, Leon Spilliaert, Jan De Clerck, Emile Bulcke en ook met James Ensor, van wie hij talrijke foto's maakte die vandaag van groot kunsthistorisch belang zijn.

Tijdens de Tweede Wereldoorlog vluchtte Maurice met zijn gezin naar Engeland waar hij o.a. voor verscheidene kranten werkte. Zijn broer bleef in Oostende, maar moest zijn activiteiten omwille van de Duitse censuur stilleggen. Na de oorlog hernamen de Antony's hun werkzaamheden in Oostende en ze slaagden er moeiteloos in om hun reputatie hoog te houden. Maurice Antony overleed in Oostende op 21 juni 1963, Robert drie jaar later.

De Antony's zijn belangrijk omdat ze bevoorrechte ooggetuigen waren in een periode waarin Oostende schitterde. Door hun artistieke en technische kwaliteiten, gecombineerd met een zeldzaam oog voor het visuele waren de Antony's niet alleen verslaggevers, maar slaagden ze erin een nostalgische sfeer op te roepen die boven het anekdotische uitstijgt. Als dusdanig hebben hun foto's niet alleen een grote documentaire waarde maar spreken ze tot op vandaag een groot publiek aan.

Chambonzaal

(2de verdieping)

Alban Chambon werd geboren op 13 juni 1847 in Varzy (Frankrijk). Hij overleed in Brussel in januari 1928.

Chambon kreeg een opleiding als beeldhouwer aan de Ecole des Beaux-Arts in Parijs. In 1868 vestigde hij zich in Brussel waar hij zich aanvankelijk verder in de praktijk bekwaamde in dienst van andere architecten.

Zijn persoonlijk architecturaal werk dateert pas van omstreeks 1880. Hij genoot Europese roem als ontwerper van casino's, schouwburgen en café's in een ver doorgedreven eclectische bouwstijl.

Tussen 1894 en 1900 ontwierp Chambon in opdracht van "La Westendaise" de plannen voor een aantal kustvilla's en een hotel in een prestigieus nieuwbouwproject in de duinen van Westende, het huidige Westende-bad. Via deze Westendse onderneming kreeg Chambon ook de opdracht voor de bouw van "La Terrasse", een rijk ingerichte café-dancing in de Van Iseghemlaan met minigolfinfrastructuur op het platte dak.

Naast diverse projecten o.a. in Brussel, Spa en Parijs, zou hij in Oostende zijn meest grandioze gebouwen verwezenlijken :

- de renovatiewerken aan het Kursaal tussen 1889 en 1905. Chambon creëerde een feeëriek ruimte die perfect aansloot bij de sfeer van die tijd. Het stond als het ware symbool voor het toenmalige bruisende en mondaine Oostende. Tijdens de Tweede Wereldoorlog werd dit wereldberoemde gebouw door de bezetter vernield ;
- de Stadsschouwburg aan de Van Iseghemlaan in 1903-1904 ;
- de Graaf de Smet de Naeyerbruggen met beeldhouwwerk van Julien Dillens en versierd met bronzen reliëfs van Karel De Kesel ;
- een reeks paviljoentjes waarin de toegangen tot het rioleringsstelsel van de stad waren ondergebracht.

De kantoren en ateliers van Alban Chambon stelden op hun hoogtepunt zo'n 200 mensen tewerk. Naast een eigen gieterij, waren er ook ateliers voor beeldhouwwerk en decoratieve onderdelen. Hij gebruikte de bouwkundige spitstechnologie van toen : metaalstructuren, glazen wanden. Die combineerde hij met optische effecten, bijvoorbeeld door spiegelglas. Hij gebruikte elektriciteit en schreef rijke materialen voor. Chambon maakte veel gebruik van repetitieve siermotieven, geput uit de meest uiteenlopende stijlen en culturen die hij tot een nieuw gekunsteld-eclectisch geheel samenbracht, soms ook met een subtiële art-nouveau-inbreng.

Chambon was een buitenbeentje tussen de toenmalige art-nouveau-architecten zoals Horta en Van de Velde. Hij vond aansluiting bij de laat-eclectische bouwmeesters die in het Edwardiaanse Engeland actief waren.

Eysselinckzaal

(2de verdieping)

Gaston Eysselinck werd geboren in Tienen op 12 oktober 1907.

Hij behaalde zijn architectuurdiploma aan de Koninklijke Academie voor Beeldende Kunsten in Gent waar hij werd onderwezen door Geo Henderickx bij wie hij zijn stageperiode zou vervullen. Eysselinck vond zijn inspiratie naar eigen zeggen o.a. bij de visies van Le Corbusier.

Naast architectuurontwerpen legde hij zich ook toe op binnenhuisinrichting. In de jaren dertig richtte hij een eigen firma op onder de

naam FRATSTA, wat staat voor Fabriek van RATIONELE STAAlmeubelen.

Vanaf 1933 was Eysselinck professor aan de Gentse Academie. Daar ijverde hij om de kunstbasis uit te schakelen die het architectuuronderwijs grotendeels overrompelde en te vervangen door zuivere techniek. Tijdens de jaren dertig legde hij zich vooral toe op talloze privé-opdrachten. Door de oorlog moest hij zich beperken tot het uitwerken van meubelontwerpen. Daarnaast zette hij zich als leraar in om beloftevolle architecten klaar te stomen. In 1943 werd hij redactielid van het tijdschrift "La Cité". Na de Tweede Wereldoorlog doceerde hij eveneens aan de Academie van Antwerpen.

Meteen na de Tweede Wereldoorlog verhuisde Eyselinck naar Oostende. Hij ontwierp er twee markante gebouwen : het Postgebouw en het gebouw van het coöperatieve warenhuis S.E.O. (Spaarzaamheid Economie Oostende). Het zijn meteen zijn twee bekendste werken.

Zijn ontwerp voor het Postgebouw, waarvan de plannen dateren van het einde van de jaren 1940, is een compositorisch en technisch hoogtepunt. Binnen een kubistisch volume ontwikkelde de architect een geraffineerd ruimtespel. Het werd

gebouwd tussen 1947 en 1953 maar pas in 1963 erkend als één van de krachtigste architecturale prestaties van de naoorlogse periode in België. In 1981 werd het Postgebouw officieel erkend als monument.

Ook het gebouw van de coöperatieve S.E.O. bouwde hij in 1949. Het werd een markant naoorlogs gebouw en biedt nu onderdak aan de collectie van het PMMK, Museum voor Moderne Kunst.

Gaston Eyselinck overleed in 1953.

Oostendse burgemeesters sedert 1401 tot op heden

- ✓ Jan de Clerc en Jacob Ghiselin, van 09.09.1401 tot ?
- ✓ Jan de Clerc en Jan Meegoet, van 1409 tot ?
- ✓ Willem Heyns en Jacob Boudeloodt, van 1434 tot ?
- ✓ Jan Scotte, van 1489 tot ?
- ✓ Adriaen Velincx en Omaer Colen, van 18.06.1571 tot ?
- ✓ Jacob Gheertsseune en Cornelis Kien, van 17.07.1578 tot ?
- ✓ Cornelis Kien en Jan Busscop, van 27.06.1580 tot ?
- ✓ Admiraal Treslong (militair gouverneur), van 13.06.1584 tot ?
- ✓ Marquette (militair gouverneur), van 1585 tot ?
- ✓ John Conway (militair gouverneur), van 1587 tot ?
- ✓ Edward Norris (militair gouverneur), van 1590 tot ?
- ✓ Pieter Kien, van 1591 tot ?
- ✓ Nicolaas Thassalon, van 1592 tot ?
- ✓ Cornelis Kien, van 1600 tot ?
- ✓ Christoffel Ghyselinc, van 1601 tot ?
- ✓ Gilles Hora, van 1601 tot ?
- ✓ Eloi Masin, van 26.02.1605 tot 10.09.1608
- ✓ Jacques Tingnaghel, van 10.09.1608 tot 08.09.1609
- ✓ Gilles Thieleman, van 08.09.1609 tot 09.09.1611
- ✓ Bernard Huyghens, van 09.09.1611 tot 08.09.1612
- ✓ Jan Tack, van 09.01.1613 tot 08.09.1613
- ✓ Hercule Thierin, van 08.09.1613 tot 05.09.1616
- ✓ Jean d'Armstorff, van 05.09.1616 tot 09.09.1618
- ✓ Hercule Thierin, van 09.09.1618 tot 08.09.1620
- ✓ Gilles Thieleman, van 08.09.1620 tot 13.09.1622
- ✓ Remi De Vos, van 13.09.1622 tot 09.09.1624
- ✓ Hercule Thierin, van 09.09.1624 tot 07.09.1628
- ✓ Remi De Vos, van 07.09.1628 tot 06.09.1630
- ✓ Marin Van Torre, van 06.09.1630 tot 10.09.1633
- ✓ Guillaume Cousyn, van 10.09.1633 tot 28.09.1637
- ✓ Camille Van Hegelsen, van 28.09.1637 tot 28.09.1639
- ✓ Guillaume Cousyn, van 28.09.1639 tot 07.10.1641
- ✓ Jacques Chevalier, van 07.10.1641 tot 20.09.1644
- ✓ Camille Van Hegelsen, van 20.09.1644 tot 31.08.1646

- ✓ Guillaume Cousyn, van 31.08.1646 tot 26.09.1650
- ✓ Baudouin Borm, van 26.09.1650 tot 15.11.1652
- ✓ Michiel De Rudder, van 15.11.1652 tot 29.09.1655
- ✓ Diego Decio, van 29.09.1655 tot 30.09.1657
- ✓ Guillaume Cousyn, van 30.09.1657 tot 24.11.1659
- ✓ Thomas Daelman, van 16.12.1659 tot 20.09.1660
- ✓ Diego Decio, van 20.09.1660 tot 14.10.1664
- ✓ Michiel De Rudder, van 14.10.1664 tot 07.09.1665
- ✓ F. De Vleeshauwere, van 07.09.1665 tot 29.10.1666
- ✓ Camille Van der Zype, van 20.11.1666 tot 15.09.1667
- ✓ Antoine Carew, van 15.09.1667 tot 12.10.1670
- ✓ Diego Decio, van 12.10.1670 tot 22.02.1674
- ✓ Jacques Borm, van 22.02.1674 tot 13.11.1676
- ✓ Antoine Carew, van 13.11.1676 tot 14.11.1677
- ✓ Jacques Borm, van 14.11.1677 tot 18.11.1679
- ✓ Antoine Carew, van 18.11.1679 tot 02.10.1682
- ✓ Jean Faiolle, van 02.10.1682 tot 26.09.1688
- ✓ Etienne de Duenas, van 26.09.1688 tot 20.11.1690
- ✓ Paul Bauwens, van 26.11.1690 tot 27.10.1692
- ✓ Jacques Hamilton, van 27.10.1692 tot 01.09.1693
- ✓ Arnoud Minten, van 01.09.1693 tot 24.09.1696
- ✓ Pierre Ledoulx, van 24.09.1696 tot 01.09.1697
- ✓ Arnoud Minten, van 01.09.1697 tot 05.09.1698
- ✓ Pierre Ledoulx, van 05.09.1698 tot 23.11.1699
- ✓ Etienne De Duenas, van 23.11.1699 tot 25.08.1703
- ✓ Arnoud Minten, van 25.08.1703 tot 30.05.1707
- ✓ Paul Bauwens, van 30.05.1707 tot 21.09.1711
- ✓ J.B. Bauwens, van 21.09.1711 tot 22.08.1717
- ✓ Joseph d'Egmont, van 22.08.1717 tot 29.04.1719
- ✓ Matthieu De Moor, van 29.04.1719 tot 24.12.1722
- ✓ P.F. Willaerts, van 24.12.1722 tot 14.08.1725
- ✓ J.B. Bauwens, van 14.08.1725 tot 24.09.1728
- ✓ Thomas Ray, van 24.09.1728 tot 04.08.1738
- ✓ Philippe Bauwens, van 04.08.1738 tot 02.08.1740
- ✓ Nicolas Carpentier, van 02.08.1740 tot 06.10.1745
- ✓ J.J. Vanden Heede, van 06.10.1745 tot 05.07.1749

- ✓ J.B. De Vooght, van 05.07.1749 tot 06.03.1752
- ✓ Jean De Wette, van 06.03.1752 tot 17.03.1755
- ✓ J.B. De Vooght, van 17.03.1755 tot 14.09.1761
- ✓ Arnold Hoys, van 14.09.1761 tot 30.10.1778
- ✓ Thomas Ray, van 30.10.1778 tot 24.05.1788
- ✓ André Van Iseghem, van 24.05.1788 tot 20.06.1794
- ✓ Thomas Hauman, van 20.11.1795 tot 20.02.1796
- ✓ Jacques De Knuyt, van 20.02.1796 tot 25.05.1796
- ✓ Th. Gallois, van 16.06.1796 tot 17.08.1796
- ✓ Auguste Wieland, van 01.07.1797 tot 29.07.1798
- ✓ Alex Perlan, van 09.08.1798 tot 20.04.1799
- ✓ Jean De Wette, van 20.04.1799 tot 11.09.1799
- ✓ Jean Cooney, van 21.09.1799 tot 20.01.1801
- ✓ Thomas Blake, van 20.01.1801 tot 25.04.1805
- ✓ André Van Iseghem, van 25.04.1805 tot 09.08.1814
- ✓ Charles Delmotte, van 09.08.1814 tot 22.05.1821
- ✓ Jean-Baptiste Serruys, van 21.08.1821 tot 13.11.1830
- ✓ Jean-Baptiste Lanszweert, van 13.11.1830 tot 12.10.1836
- ✓ Henricus Serruys, van 12.10.1836 tot 12.31.1861
- ✓ Jean-Ignace Van Iseghem, van 01.01.1861 tot 21.02.1882
- ✓ Charles Janssens, van 31.05.1882 tot 04.09.1887
- ✓ Ernest Janssens, van 14.01.1888 tot 03.03.1888
- ✓ Jacques Montangie, van 25.09.1888 tot 29.04.1892
- ✓ Alphonse Pieters, van 07.10.1892 tot 30.05.1912
- ✓ Augustus Liebaert, van 25.07.1912 tot xx.06.1919
- ✓ Edouard Moreaux, van 07.01.1920 tot 18.05.1940
- ✓ Henri Serruys, van 18.05.1940 tot 21.10.1941
- ✓ Albert Van Laere, van 01.11.1941 tot 18.08.1943 (oorlogsburgemeester)
- ✓ Honoré Loones, van 23.02.1944 tot 08.09.1944 (oorlogsburgemeester)
- ✓ Henri Serruys, van 09.09.1944 tot 25.1.1952
- ✓ Louis Vandendriessche, van 26.06.1952 tot 09.01.1953
- ✓ Adolphe Van Glabbeke, van 10.01.1953 tot 06.02.1959
- ✓ Jan Piers, van 07.02.1959 tot 15.10.1980
- ✓ Julien Goekint, van 07.11.1980 tot 07.05.1997
- ✓ Jean Vandecasteele, van 26.06.1997 tot ...

Bronnen

Archief

- lijst van de burgemeesters van Oostende, 1608 t.e.m. 1980 (AW/E29)
- lijst met burgemeesters van Oostende van 1401 tot 1997 (AW/E17)
- Gemeentebblad, 1980 - 1999, passim
- Onuitgegeven notities Norbert Hostyn

Literatuur

- BLOMMAERTS, Philippe. Kunsthistorische studie van de twee opeenvolgende postgebouwen te Oostende van respectievelijk architect Charles Dewulf en architect Gaston Eysselinck. Brussel, VUB (OLV – kunstwetenschappen en archeologie), 1999.
- DUFLOU, Vincent. 'Het Stadhuis van Oostende als gebouw: Alice Freyzaal, de Gemeenteraadszaal (inclusief de "burgemeestersportretten") en de Collegezaal'. Open Monumentendag, s.l., 1993, pp. 2-15.
- HOSTYN, Norbert. 'l. Alban Chambon'. De Plate, V, nov 1976, pp. 3. (Bouwmeesters van Oostende-Belle-Epoque).
- HOSTYN, Norbert. 'Alice Frey'. Nationaal Biografisch Woordenboek, X. Brussel, Paleis der Academiën, 1983, kol. 190-192.
- Z.a. Maurice en Robert Antony, ooggetuigen. Oostende (Tijdsbeeld ism Stad Oostende), 1998.

Illustraties

Alle illustraties zijn afkomstig uit de foto-, prentbriefkaarten- en prentencollectie van het Archief.

Colofon

Deze brochure werd samengesteld door
Claudia Vermaut, archivaris
ism Norbert Hostyn, conservator
ter gelegenheid van
de onthaaldag voor nieuwe kandidaat-gemeenteraadsleden
op 23 november 2000

Oostende, mijn stad-thuis

In de reeks informatiebrochures voor de Oostendse bevolking verschenen totnogtoe volgende nummers :

1. Wegwijs in de stedelijke diensten
2. Thuiszorgpremie voor zorgenbehoevende, noodlijdende en inwonende bejaarden
3. Uw huisvuil, daar weten wij raad mee
4. Verhuizen naar of in Oostende
5. Verenigd Oostende Verenigd
6. Kinderopvang in Oostende
7. Het Oostendse stadsbestuur
8. Wijkraden in Oostende
9. Wij en uw hond ... dikke vrienden ?!
10. -
11. Onderwijs en vorming in Oostende
12. Onthaalmoeder (m/v) : de geknipte job voor u ?
13. Het Stadhuis : een glazen huis een handleiding informatie en inspraak
14. Sociaal-pedagogische toelage voor gezinnen met niet-werkende kinderen met een handicap
15. De bouwvergunning
16. De stedelijke verordening op de bouwwerken
17. Bouwen in Oostende
18. Bij een overlijden ... Gids voor nabestaanden
19. Tegemoetkoming voor individueel vervoer van personen met een handicap
20. Een wandeling door het Stadhuis
21. Oostende voor anderstalige nieuwkomers